

Sygn. akt II CKN 985/98

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Gerard Bieniek (spraw.)

Sędziowie: SN - Marian Kocon

SN - Hubert Wrzeszcz

Protokolant: Elżbieta Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2000 r.

na rozprawie sprawy z powództwa L. B. i J. B.

przeciwko M. P.

o umieszczenie na liście osób uprawnionych do otrzymania świadectwa udziałowego NFI i odszkodowanie

na skutek kasacji powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 lipca 1998 r., sygn. akt I ACa [...]

oddala kasację.

U Z A S A D N I E N I E

Powodowie L. i J. B. domagali się zasądzenia od M. P. kwoty 3.000 zł, nakazanie umieszczenia powodów w spisie osób uprawnionych do otrzymania świadectwa udziałowego NFI, orzeczenia zakazu pełnienia przez pozwanego funkcji urzędnika państwowego oraz zasądzenia na rzecz [...] Ośrodka Pomocy Społecznej kwoty 4.000 zł. Sąd Wojewódzki w Ł. powództwo oddalił, zaś Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 1.07.1998 r. oddalił apelację powódki.

W sprawie tej ustalono, że powodowie nie zostali umieszczeniu na liście osób uprawnionych do otrzymania świadectwa udziałowego NFI. W związku z tym złożyli oni skargę – reklamację do Urzędu Miasta Ł., który w dniu 26.11.1996 r. wydał decyzję odmowną z uwagi na brak zameldowania powodów na pobyt stały w kraju. Powodowie wnieśli w tej sprawie skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego, który odrzucił skargę uznając swoją niewłaściwość rzeczową. Pozwany jest pracownikiem Delegatury Urzędu Miasta Ł. [...]. Oddalając powództwo Sąd Wojewódzki uznał, że pozwany podejmując – z upoważnienia Prezydenta Ł. – decyzję odmowną w sprawie reklamacji powodów, działał jako funkcjonariusz państwowy, a za szkodę wyrządzoną przez wydanie orzeczenia odpowiada Skarb Państwa. Zarzut pozwanego o braku legitymacji biernej uznano za uzasadniony.

Sąd Apelacyjny w [...] podzielając ten pogląd wskazał dodatkowo, że dla powódki L. B. ustanowiono adwokata z urzędu, który jednak nie złożył wniosku o podmiotowe przekształcenie powództwa i wezwanie do wzięcia udziału w sprawie Skarbu Państwa względnie jednostki samorządu terytorialnego. Nadto podniesiono, że żądanie powodów umieszczenia ich w spisie osób uprawnionych do otrzymania świadectwa udziałowego NFI,

mogło być dochodzone w trybie postępowania nieprocesowego, zgodnie z art. 31 ust. 6 i 7 ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji.

Orzeczenie to zaskarżyła kasacją powódka L. B. wskazując jako podstawę kasacyjną naruszenie przepisów postępowania tj. art. 299 kpc, co miało istotny wpływ na wynik sprawy. Wskazując na powyższe wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja pozbawiona jest usprawiedliwionych podstaw. Zgodnie z art. 299 kpc sąd zarządzi dowód z przesłuchania stron, jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku, pozostały nie wyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Taka sytuacja nie zachodzi w niniejszej sprawie, gdyż fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały wyjaśnione. W szczególności jest bezsporne, iż powodowie złożyli odwołanie od odmownej decyzji dot. nie umieszczenia ich na liście osób uprawnionych do otrzymania świadectw udziałowych NFI. Wspomina o tym w końcowej części uzasadnienia Sąd Apelacyjny podnosząc, iż właściwy organ winien był podjąć czynności z nim związane. Godzi się wszakże, – w związku z tym – zwrócić uwagę na dwie kwestie: po pierwsze, nie podjęcie tych czynności nie stało na przeszkodzie wniesienia przez powodów wniosku do sądu rejonowego w sprawie umieszczenia ich na liście osób uprawnionych do otrzymania świadectwa udziałowego; po wtóre, gdyby nawet na skutek zaniechania podjęcia tych czynności przez właściwy organ, powodowie ponieśli szkodę, to odpowiedzialność ponosi właściwa jednostka samorządu terytorialnego, a nie pozwany M. P. – jako pracownik (funkcjonariusz samorządowy). W każdym razie nie sposób uznać, aby sąd II instancji naruszył art. 299 kpc (w istocie jest to zarzut skierowany pod adresem sądu I instancji).

W kasacji podnosi się też, iż sprawa winna być rozpoznana w pierwszej instancji przez sąd rejonowy, aczkolwiek zarzut ten nie został prawidłowo sformułowany, gdyż nie wskazano przepisu postępowania, który został naruszony. Zwalnia to Sąd Najwyższy od potrzeby rozważenia tego zarzutu, wszakże należy zauważyć, iż powodowie oprócz żądania umieszczenia na liście osób uprawnionych do utrzymania świadectwa udzielonego, zgłosili dalsze żądanie niemajątkowe, co uzasadniało przekazanie sprawy przez Sąd Rejonowy.

Z tych względów kasację należało oddalić (art. 393¹² kpc).

aw

er